

Proroc al Înțelepciunii

Textul biblic: 2 Regi 22:14-20

Versetul de aur

Pentru că ți s-a mișcat inima, pentru că te-ai smerit înaintea Domnului când ai auzit ce am spus împotriva acestui loc și împotriva locuitorilor lui, care vor ajunge de spaimă și de blestem, și pentru că ți-ai sfâșiat hainele și ai plâns înaintea Mea, și Eu am auzit - zice Domnul. 2 Regi 22:19

Introducere

Evenimentele consemnate în textul de astăzi au avut loc în zilele lui Iosia, regele lui Iuda (640–609 BC). El a fost un rege evlavios cunoscut pentru încercările sale neobosite de a purifica închinarea lui Iuda și templul (2 Regi 22: 1–23: 25; 2 Cr 34: 1–35: 19). În anii precedenți înălțării lui Iosia la tron, regii lui Iuda au șovăit între devotamentul față de Domnul și idoli. Bunicul lui Iosia, Ezechia (724-695 î.Hr.), a instituit în Iuda un set de reforme religioase care aveau scopul de a restabili o închinarea corectă Domnului (2 Cr 29-31). Însă marea necredință față de Dumnezeu lui Israel a caracterizat domnia fiului lui Ezechia, Manase (694–642 î.Hr.). El a readus închinarea la idoli pe care tatăl său a desființat-o. Manase a mers așa departe încât a oferit pe fiului său ca jertfă și a construit altare păgâne în templul Domnului (2 Regi 21:1-18). Către sfârșitul domniei lui, Manase s-a pocăit de păcatul său (2 Cronici 33: 10–17). Dar răul pe care l-a făcut a contribuit direct la distrugerea și exil (2 Regi 21: 10–16; 23:26; 24:3-4). Tatăl lui Iosia, Amon (642-640 BC), a revenit la idolatria care a caracterizat anii precedenți ai lui Manase. Regele Amon a fost asasinat, iar „poporul țării” l-a făcut pe fiul său de 8 ani, Iosia, rege în locul său (2 Regi 21:19-26; 2 Cr 33:20-25). Sfătuitorii evlavioși din Iuda au influențat pe Iosia. Unii sunt numiți în textul de astăzi. Țefania, urmaș al regelui Ezechia, a profetit în timpul domniei lui Iosia (Țefania 1:1). Slujirea profetică a lui Ieremia a început în al treisprezecelea an al lui Iosia (Ieremia 1:1-2), cu cinci ani înainte de acest eveniment. Fără îndoială, învățăturile lor au fost un impuls în reformele lui Iosia. Rezultatul a fost că atunci când Iosia avea 16 ani, „a început să caute pe Dumnezeul tatălui său David” (2 Cronici 34: 3). În cel de-al doisprezecelea an al domniei lui Iosia, el a început să curățe țara de idoli păgâni (34: 3–7 parafrazat). După aproximativ șase ani, regele Iosia a ordonat renovarea templului (2 Regi 22: 3). Cartea Legii a fost găsită în templu în timpul procesului de renovare (22: 8). Savanții nu sunt de acord cu privire la identitatea exactă a cărții găsite. Unii cred că a fost o copie a întregii Legi a lui Moise (primele cinci cărți ale Vechiului Testament, cunoscute altfel sub numele de Pentateuh). Alții cred că a fost doar cartea Deuteronomului sau o parte din ea. Cândva în deceniile anterioare din timpul domniilor lui Manase și Amon, împărați răi, Cartea Legii a fost pierdută și uitată. Sau poate că preoții idolatri, intenționat au „ascuns-o” pentru a acoperi vinovăția propriei apostazii. Dându-și seama de vina lui Iuda, Iosia a însărcinat o delegație să întrebe pe Domnul pentru el, cu privire la mânia de care regele se temea că va veni asupra lui și a împărăției sale (2 Regi 22: 12-13). Descrierea acelei delegații este începutul textului lecției de astăzi.

Contextul lecției

I. Deslușirea cuvintelor Cărții (2 Regi 12:14)

A. Cine sunt cei trimeși (v14)

Regele Iosia, întocmește din care face parte Hilchia (sunt 7 Hilchia în VT, acesta este Marele Preot (Cap 22:4,8) Ahicam fiul lui Șafan, Acbor fiul lui Elnamat, Șafan și Asaia care era slujitorul Împăratului.

B. Prorocița Hulda (v14b) Deși prorocițele din Israel erau mai rare decât bărbați, rolul lui Hulda nu este fără precedent în V.T. Miriam (Ex 15:20), Dobra (Judecătorii 4: 4) și soția nenumită a lui Isaia (Isaia 8: 3) sunt unele din prorocițe. Soțul lui Hulda, Șalum, poate că fost unchiul lui Ieremia

(Jeremia 32: 7).

II. Un cuvânt pentru Ierusalim (v 15-17)

A. Vine Judecata (v 15-16)

Hulda își începe răspunsul cu o formulă profetică ”Așa vorbește Domnul” Folosirea acestei fraze, care apare de peste 500 de ori în V.T. o prezintă ca un adevărat profet (2 Regi 22:16, 18–19). Prin adăugarea Domnului Dumnezeu lui Israelului a accentuat suveranitatea Domnului asupra națiunii și relația Lui cu această națiune. Dumnezeu a ales această asociere cu Israelul în mod special. Deși acest fapt ar fi trebuit să aibă implicații asupra modului în care s-au comportat oamenii, acest lucru nu s-a întâmplat adesea în realitate. Hulda se referă la regele Iosia ca ”omului care v-a trimis la mine” aceasta a creat o separare între rege și ea. Deși el era puternic, ea a fost cea care a auzit cuvintele Domnului. Cuvintele ei au amintit delegației că Iosia era doar un om care, ca toți oamenii, era supus domniei lui Dumnezeu.

Prima parte a profeției lui Hulda a vizat Iuda în general, plus Ierusalimul și / sau templul în special. În contextul actual, cel mai probabil indică Ierusalimul în general, deoarece distrugerea templului fără distrugerea simultană a orașului nu ar avea sens. Oricât de mult dorește Iosia să cruțe națiunea, el nu poate să cruțe pe Iuda de la judecata care va veni. Moise avertizase că distrugerea va veni dacă Israelii nu ar asculta de Domnul (Deut 28:15-68).

B. Judecata este meritată (v17)-

Faptul că Iuda a părăsit pe Dumnezeu pentru idoli ar rezulta în pedepse. Despre aceasta i-a avertizat Moise (Deut 28:20; 29:25; 31: 16-17). Hulda a recunoscut aceasta ca o realitate care va veni în curând. Jeremia a menționat, de asemenea, că Iuda a ars tămâia altor zei ca dovadă a idolatriei lor; acesta a fost mijlocul prin care națiunea a provocat mânia Domnului (Jer 1:16; 19: 4; 44: 3, 8). Atât idoli, cât și jertfele oferite idolilor au fost lucrul mâinilor lor.

III. Spuneți Impărtului (2 Regi 22:18-20)

A. Dumnezeu a auzit (v18-19)

Mesajul de judecată al lui Hulda împotriva lui Iuda nu a fost ultimul cuvânt. În timp ce ea îl identificase anterior pe Iosia pur și simplu ca „omul care te-a trimis la mine”, aici l-a identificat în mod special ca Regele lui Iuda. Această descriere a evidențiat rolul de lider al lui Iosia. Moise a descris o astfel de pocăință ca o condiție prealabilă pentru restaurarea Israelului de către Dumnezeu după ce a căzut sub judecata Sa (Levitic 26: 40-42). O astfel de umilință îl determinase pe Dumnezeu să întârzie moartea lui Ahab (1 Regi 21:29), să amâne judecata lui Ezechia (2 Cronici 32:26) și să restaureze pe bunicul lui Iosia, Manase (2 Cronici 33: 10-13). Noul Testament evidențiază necesitatea smereniei și a pocăinței în fața lui Dumnezeu (ex: Matei 18: 4; Iacov 4: 6,10; 1 Petru 5: 5).

B. Dumnezeu acționează (v 20)

Mesajul prorocii și cuvintele cărții au dus la convocarea națiunii lui Iosia pentru o ceremonie de reînnoire a legământului. El a adoptat, de asemenea, alte măsuri pentru curățarea templului și a pământului de idoli (2 Regi 23:1-25; 2 Cronici 34:29-33). Iuda a fost cruțat în timp ce Iosia era în viață. Însă, după moartea sa, Iuda a revenit la căile rele și a primit blestemele făgăduite: distrugerea Ierusalimului și templul de mâinile lui Nebucadnețar, precum și exilul din Babilon (2 Regi 23: 31–25: 21).

Concluzii. Pare absurd că Cartea Legii a fost neglijată și pierdută pentru poporul din Iuda! Cu toate acestea, nu este mai ridicol decât pierderea Bibliei de multitudinea de creștini care o citesc rar? Trebuie să ne ferim de pierderea Scripturii în bisericile, casele noastre și viețile noastre. Îl onorăm pe Dumnezeu atunci când facem voia Lui așa cum este scris în Scriptură (Ioan 14:15). Iosia a căutat să facă asta doar prin reformele sale după ce a fost găsită Cartea Legii. A acționat asupra cuvintelor pe care le auzise din acea carte. El a arătat căință pentru păcatul poporului său și a căutat cu evlavie ceea ce auzise citindu-se. Studiul Scripturii trebuie să ne conducă întotdeauna la pocăință și acțiune bazată pe ceea ce întâlnim în paginile Bibliei. Acesta este răspunsul credincios la învățarea voinței lui Dumnezeu. Acest proces implică consultarea interpretării competente a Scripturii (Romani 12: 4–8; 2 Timotei 2: 2) și studierea acesteia alături de alți credincioși care sunt dispuși să ne țină răspunzători în fața acestor cuvinte (Fapte 2:42; Evrei 10: 24-25). Fie ca noi, ca și Iosia, să ne

Ce trebuie să memorăm: *Dumnezeu aude pe cei ce se smeresc când î-L caută*